

Левски бѣ разпитанъ много пжти отъ турскитѣ сѣдии, но нищо не откри, нищо не издаде. Неговото достойно държане смая сѣдитѣ: той отговаряше смѣло и твърдо. Безъ колебание и страхъ за живота си Левски заяви, че българитѣ искатъ свобода, че повече не могатъ да търпятъ турска управия!

Осжденъ на смъртъ, Апостолтъ не я дочака. Той разби главата си въ каменната стена на затвора и полумъртъвъ бѣ каченъ на бесилката. Това бѣше на 6 февруарий 1873 година. На сѣщото това мѣсто въ София бѣ построена бесилката, гдето днесъ се издига величественитъ паметникъ „Левски“.

Умрѣ ли Василь Левски? — Не. Изминаха шестдесетъ и деветъ години отъ неговата смъртъ. Още сто пжти по толкова години да минатъ, свѣтлитъ образъ на Апостола нѣма да изчезне отъ паметъта на българския народъ. Неговиятъ духъ вѣчно ще възпламенява сърдцата ни, защото... „тозъ който падне въ бой за свобода, той не умира!“...

Помнете Василь Левски! Изъ неговия пламененъ духъ бликнаха лжчитѣ на българската свобода! Върху неговитѣ кости се изгради величието на свободна и обединена България!